

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2009 r. — Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg przeciwko OHIM (graficzny znak towarowy przedstawiający herb)

(Sprawa T-397/09)

(2009/C 297/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg (Hannover, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Stötzl i J. Hilger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 lipca 2009 r. w sprawie R 1361/2008-1 dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5 627 245 i dopuszczenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5 627 245 do publikacji w Biuletynie Wspólnotowych Znaków Towarowych;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający herb w kolorze dla towarów i usług z klas 16, 25, 28, 32, 33, 35, 39, 41 i 43 (zgłoszenie nr 5 627 245)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: W szczególności naruszenie art. 7 ust. 1 lit. h) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak towarowy nie jest ani identyczny z przeciwstawianym mu godłem, ani nie stanowi jego naśladownictwa z heraldycznego punktu widzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2009 r. — ECKA Granulate i non ferrum Metallpulver przeciwko Komisji

(Sprawa T-400/09)

(2009/C 297/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ECKA Granulate GmbH & Co. KG (Fürth, Niemcy) i non ferrum Metallpulver GmbH & Co. KG

(St. Georgen bei Salzburg, Austria) (przedstawiciele: H. Janssen i M. Franz, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- tytułem ewentualnym, odpowiednie obniżenie wysokości grzywien nałożonych na skarżące w zaskarżonej decyzji,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji C(2009) 5791 wersja ostateczna z dnia 22 czerwca 2009 r. w sprawie COMP/39.396 — Węglik wapnia i odczynniki na bazie magnezu wykorzystywane w przemyśle stalowym i gazowym. W zaskarżonej decyzji Komisja nałożyła na skarżące oraz na inne przedsiębiorstwa grzywnę za naruszenie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG. W opinii Komisji skarżące uczestniczyły w jednolitym i ciągłym naruszeniu w sektorze węgla wapnia i magnezu, obejmującego swym zasięgiem obszar EOG za wyjątkiem Hiszpanii, Portugalii, Irlandii i Zjednoczonego Królestwa i polegającego na podziale rynków, podziale kwot sprzedaży, podziale klientów, ustalaniu cen i wymianie poufnych informacji El cenach, klientach i wielkości sprzedaży.

Skargę swą skarżące opierają na następujących zarzutach:

- naruszenia art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003⁽¹⁾ wbrew zasadzie precyzji, ponieważ przy nakładaniu kwoty Komisja dysponuje niemal nieograniczonym zakresem swobodnego uznania;
- sprzeczne z prawem ustalenie kwoty grzywiny, ponieważ wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien⁽²⁾ stanowią, że przy ustalaniu kwoty grzywiny Komisja dysponuje niemal nieograniczonym zakresem swobodnego uznania;
- nieproporcjonalność kwoty grzywiny, ponieważ pozwana nie wzięła pod uwagę wcześniejszej efektywnej współpracy ze strony skarżących;
- nieproporcjonalność kwoty grzywiny, ponieważ pozwana nie wzięła pod uwagę tego, że skarżące nie miały żadnego doświadczenia w dziedzinie stanowiących naruszenie karteli;
- nieproporcjonalność kwoty grzywiny, ponieważ pozwana nie wzięła pod uwagę zastosowania przez skarżące środków zmierzających do wprowadzenia zgodności z obowiązującymi przepisami oraz tego, że, ze względów osobowych, nie zachodzi ryzyko recydywy;